

İŞÇİNİN SESİ

ÇEK-AL

Fabrikalardan makine sesinden

önce *İşçinin Sesi* gelecek!

Yıl:16 Sayı:389

Karşı-devrim

yanıtını bulacaktır

19 Şubat 1990

*Emperyalizmin kaçınılmaz doğası bir kez daha sergilendi,
Gorbaçof çizgisi karşı-devrim düzeyine "yükseldi"*

Romanya'da karşı-devrim

-IV-

Bu sayımızda, Mercan Köklü yoldaşın hazırladığı
verisel döküm ve değerlendirme yazısının
dördüncü bölümünü yayınlıyoruz.

Romanya karşı-devriminin gerçekleştiği Aralık 1989'dan bu yana geçen iki aylık kısa süre, Romanya karşı-devriminin ipliğini pazara çıkarmaya yetti. Bütün yalanlar birer birer ortalığa saçıldı. Batıcısıyla, Gorbaçof-çusuyla karşı-devrimcilerin, işçi düşmanı görüş ve tutumları, "uluslararası bağlantıları" olabildiğince açıklıkla ortaya çıktı. Yayınladıkları siyasal programlardan, kararname ve yasalardan, haykırdıkları sloganlardan, verdikleri demeçlerden, neyi temsil ettikleri iyice belli oldu.

Bu arada, çeşitli siyasal gelişmeler ve karşı-devrimcilerin ağlaşmaları, Romanya işçi sınıfının karşı-devrime şiddetli bir direnç içinde olduğunu, yer yer sokağa dökülerek tutumunu sergilediğini, RKP'nin ise, hiç de ileri sürüldüğü gibi "iş bitmiş"(!) bir örgüt olmadığını gösterdi.

Romanya karşı-devriminin şu anda içinde bulunduğu ortamla ilgili değerlendirmemize geçmeden önce, karşı-devrimin yalanlarının, en son bazı gelişmeleri de içerecek biçimde derli toplu bir dökümünü yapmak, (bundan önce bu yalanların bazılarını yeri geldikçe değinmiştik, burada yeni bilgilerin de ışığında kapsamlı bir döküm yapacağız -İ.S.) sonra sırasıyla karşı-devrimcilerin görüş ve tutumlarını ele alarak sergilemek, Batıcı-Gorbaçofçu işbirliği içinde hazırlanan bir karşı-devrimin neler üretebileceğini göstermek açısından öğretici ve yararlı olacaktır.

"Temeşvar'da katliam" ve "60 bin ölü" yalanı ve gerçek!

"Temeşvar katliamı" konusu, Romanya karşı-devriminin başlangıç şifresi

gibi birşeydir. Son bilgiler bu konuda savrulan yalanları iyice ortaya çıkardı. Bu nedenle, bazı tekrarlar pahasına konuya eğilmeden edemeyeceğiz.

Karşı-devrimci darbecilerin, çok sıkıntılı ve özverili geçen yıllar nedeniyle oldukça huzursuz olan Romanya halkını, RKP'ye ve Çavuşesku yönetimine karşı sokaklara dökülmek ve kendi melun amaçlarında figüran gibi kullanabilmek amacıyla 17 Aralık'tan itibaren yaydıkları yalan haberlerin başında, "Temeşvar kentinde Çavuşesku'ya sadık güçlerin katliam yaptığı" geliyordu. Bu, darbenin kod işaretiydi.

"Temeşvar'da katliam" yaygarasını, Doğu Alman haber ajansı ADN kopardı. ADN, 20 Aralık 1989'da geçtiği bir haberde, kentte içinden 4630 ceset çıkartılan bir toplu mezarın bulunduğunu dünyaya "duyurdu". (Ayrıntılı değerlendirme için bakınız: *İşçinin Sesi*, sayı:387, Çek-Al)

Haberin üstüne mal bulmuş mağribi gibi atlayan emperyalist basın, bu haberin uydurma haber olduğunu daha ilk günden bilse bile, bu durumu o gün için fazla deşmek istemedi, çünkü emperyalizmin o günkü çıkarları, bu yalanı gerektiriyordu.

Ama Çavuşesku öldürülüp de, Gorbaçofçular, karşı-devrimin erk yapısı içinde Batıcılara fazla yer vermeye yanaşmayınca, konu Batı basınınca "araştırılmaya", "Temeşvar'da katliam"ın yalan olduğuna ilişkin kanıtlar "bulunmaya" başlandı. Kartlar masaya saçıldı. Bugüne kadar ortaya çıkan verilere göre, Temeşvar'da, 17 Aralık'la yılbaşı arasındaki bütün çarpışmalar boyunca ölenlerin tamamı 71 kişidir. (*The Independent on Sunday*, 4 Şubat 1990)

Bunun yanısıra, "katliam"a kanıt(!) olarak Batılı gazetecilere gösterilen 18 cesedin, "katliamda, hem de işkence yapılarak öldürülmüş olduğu" haberinin sahtekarlık olduğu ortaya çıktı. Batı Almanya'nın RTL Plus özel televizyon istasyonu, Temeşvar'da Sekuritate tarafından öldürüldüğü bildirilen insan cesetlerine ilişkin haberin *düzmece* olduğunu bildirdi. (AFP ajansına dayanarak *The Independent*, 26 Ocak 1990)

RTL Plus'un röportaj yaptığı üç Romanyalı doktor, a) "katliam" cesetlerinin *morgdan* getirilmiş olduğunu, b) cesetlerin *doğal nedenlerle ölmüş* insanlara ait olduğunu, c) "işkence izi" denilen izlerin, tıp öğrencilerinin kadvralar üzerinde yaptığı otopsi, yarma, deşme gibi uygulamaların sonucu oluştuğunu açıkladılar. Yeni Temeşvar polis şefi de bu yönde konuştu. Üstelik, *The Times* muhabirinin şubat ayı içinde görüştüğü Temeşvar adli tabipliğinden Dr.Milan Leonard Dressler'in yaptığı açıklama da yalanı iyice sergiledi.

Dr. Dressler, kent halkının, katliam konusunda bir "kollektif psikoz" içinde (yani asılsız haberlere, dedikodulara kendini inandırmış bir ruh hali içinde-İ.S.) olduğunu söylüyor. Gerçek ölü sayısının 100'ün altında olduğunu, söz konusu edilen cesetlerde kurşun izi bulunmadığını, cesetlerdeki izlerin işkence değil otopsi izleri olduğunu, hatta çoğunun "eskilikleri" nedeniyle çürümüş olduğunu belirtiyor. Meğerse söz konusu cesetler, "bazı kimselerce"(!) Çavuşesku rejimini halk nazarında küçük düşürmek amacıyla "kullanılmış"! (*The Times*, 7 Şubat 1990) "Temeşvar'da katliam" yalanı,

karşı-devrim öncesi kışkırtma planının parçasıymış.

Burada bir noktayı belirtmeden geçemeyeceğiz: Temeşvar'da ölenlerin önemli bir kısmının - hatta çoğunluğunun - sosyalizmi savunurken öldürülen komünistler olduğunu düşünüyoruz. "Kayıp" denilenlerin de linç edilip gizlice "yok edilen" komünistler olduğunu düşünmek için her neden var! Çünkü, a) Temeşvar olaylarının başladığı gün *ilk ölen 4 kişinin*, karşı-devrimci grup tarafından kafası ezilerek linç edilen askerler olduğunu, b) kente gönderilen Sekuritate birliklerinin kalabalıkların önüne silahsız ve cephanesiz çıkartıldığını, (Bakınız *İşçinin Sesi*, sayı:387, Çek-Al) c) karşı-devrimle birlikte çeşitli yerlerde komünistlerin gizli, açık linç edilmekte olduğunu biliyoruz. (Bu konuda en son haber, 16 Şubat tarihli *The Times*'da yayınlandı.)

Bir de, "60 bin ölü" konusu var. Burjuvaziye işçi sınıfından daha fazla güvenen bazı Türkiyelili "solcu"ları(!) Çavuşesku'ya "Drakula'nın torunu" dedirtecek kadar çok "duygulandırdığı" anlaşılan bu konuda, en son bilgiler oldukça ilginçtir.

Karşı-devrimciler, Çavuşesku yoldaşları, "60 bin kişinin ölümünden" sorumlu tutarak katletmişlerdi. (Bakınız: *İşçinin Sesi*, sayı:386, s.6) Bu cinayetten kısa bir süre sonra, karşı-devrimin sağlık bakanı, kesinleşmiş ölü sayısını 746 olarak açıkladı. (Aktaran, Fransa insancıl işler bakanı Bernard Kouchner, *Financial Times*, 29 Aralık 1989)

Bu rakam bile yalanmış. 27 Ocak'ta, RKP'nin önde gelen dört yöneticisini "yargılarken", Askeri Akademi'nin salonunda "iddianame-

sini" okuyan savcı, 4 RKP yöneticisi ve bakanı, 689 kişinin ölümüne neden olmakla suçladı. (BBC Dünya Servisi, 27 Ocak 1990 22.00 haberleri)

Görüldüğü gibi, indikçe iniyorlar. Bu rakam bile kesin olmayabilir. Dahası, bu rakamın büyük bölümü, fırsat bu fırsat, kendilerinin öldürdükleri komünistleri içermektedir.

Ancak, bütün yalan ve sahtekarlıklara, erki ellerinde bulundurmalarına rağmen, karşı-devrimciler derin bir korku içinde olduklarını gizleyemiyorlar. Zırlı araçların içinde yolculuk ediyor, işgal ettikleri devlet başkanlığı binasında yatıp kalkıyorlar. Bu arada, Temeşvar olaylarının "baş kahramanı" olan kışkırtıcı ajan papaz Laszlo Tökeş'in Temeşvar'a dönemediği, neredeyse "illegal" yaşadığı haberleri geldi.

Bunlar güzel haberlerdir. Karşı-devrimin, ülkede "yabancı bir uzuv" gibi olduğunun, işçi sınıfının adaletinden, yapılanların hesabını soracağından denli ürktüğünün yansımasıdır. Çeşitli siyasal gelişmeler de, bunu doğruluyor.

Bu gelişmeleri, karşı-devrimin en son vardığı yeri daha iyi anlayabilmek için önce karşı-devrimin Gorbaçofçu ve Batıcı liderinin ve siyasal örgütlerinin kimliklerini ele alalım. (Daha önce bu konuya da yer yer değinmiştik. Burada son bilgilerin ışığında daha tam bir döküm vereceğiz. -İ.S.) Böylece, Batıcı-Gorbaçofçu işbirliğinde hazırlanan bir karşı-devrimin nedenli işçi ve Marksizm düşmanı görüş ve tutumlar yaratmaya "yetenekli" olduğunu daha iyi görelim.

Karşı-devrim galerisinden kimlikler

Romanya karşı-devrimi galerisinden seçerek buraya aldığımız lider ve parti kimlikleri, bugünkü Romanya'da cereyan eden siyasal çekişmelerin içyüzünü, karşı-devrimin hedeflerini ve korkusunu anlamak açısından eşsiz birer örnek oluşturuyor. Türkiye işçi sınıfı için de çok öğretici yanlar taşıyor.

Romanya karşı-devriminin, Gorbaçofçu, "Moskovacı" ve Batıcı, "İngilizci", ya da "Fransızci" sayılan liderleri, örgütleri var. Bunlar birbirlerinden, kapitalizm sevgisinde ya da işçi düşmanlığında değil, kapitalizme hangi yoldan (Gorbaçof'un mu yoksa Batı'nın mı istediği yoldan) (yani kimin hegemonyasında) gidileceğinde farklılaşıyorlar. Şimdi kendi aralarında süren kavga bununla ilgilidir.

İşçi sınıfı ve Marksizmin Gorbaçofçu düşmanları

Karşı-devrim öncesinde Ulusal Selamet Cephesi adı altında gizli örgütlenen Gorbaçofçu karşı-devrimciler, karşı-devrim sonrasında Sovyetler'in de yardımıyla siyasal erkten aslan payını kaptılar. Ama bugün, Batılı emperyalist ülkelerin desteğinde, karşı-devrimin mantıksal sonucuna "ilerletilmesini"(!) dayatan Batıcı karşı-devrimciler ve doğal olarak yükselen anti-komünizm dalgası karşısında, sürekli geri adım atmak zorunda kalıyorlar.

Batıcıların savduklarından çok da farklı görüşlere sahip olmayan Silviu Brucan, bu ekibin en önde gelen lideridir. Kimliğini bütünüyle verebilme açısından, daha önceden yayınladığımız bazı bilgileri tekrar ederek Brucan'ı tanıtalım.

İşçi düşmanı Silviu Brucan

Mart 1989'da Çavuşesku'ya karşı bir "açık mektup" yazan 6 eski RKP yöneticisinden biri olan Silviu Brucan, ilk günden beri karşı-devrimin perde arkası lideriydi. Perde arkasında ipleri kontrol eden kişi olduğu için, Batıcıların boy hedefi olan Brucan, onlara karşı epeyce direndi.

Sovyetler'in desteğine sırtını dayayan Brucan, son zamanlarda, karşı-devrimin "teorisine" katkıda(!) bulunmak üzere bazı yazılar yazdı, bazı demeçler verdi. Brucan, işçi sınıfının gericileştiğini, ilericiğin tekelinin "aydınlar" dediği bir tabakaya geçtiğini ileri sürüyor. Buna kanıt(!) olarak da, bilimsel-teknolojik devrimin etkisiyle dünya işçi sınıfının bileşiminde ve kapsamında meydana gelen değişiklikleri gösteriyor.

Kendisini daha önce RKP'den ve işçi sınıfından yahtılmaya götüren bu görüşler, o kadar işçi düşmanı ve küstah ki, Brucan, işçi sınıfının tepkisinden, karşı-devrimin lideri konumundayken bile kaçamadı. Batılı gazetelerde Brucan'ın görüşleriyle ilgili olarak yayınlanan haberler, Romanya'da büyük tepki topladı. Batıcıların entrikaları yapamadığını,

Karşı-devrim işçi sınıfını siyasal erkten uzaklaştırdı ama, işçiler kapitalistlerin 43 yıl sonra yeniden geri gelişlerini protesto ediyor, karşı devrimcileri sokaklarda, sopayla dağıtıyorlar.

işçi sınıfı basıncıyla yaptı. Brucan, Ulusal Selamet Cephesi yürütme komitesindeki görevinden şubat ayı başında istifa etmek zorunda kaldı. (Ancak, herhalde Sovyetler'in desteğiyle, aynı yerde "danışmanlık" yapmayı ve işçi düşmanı görüşlerini buradan propaganda etmeyi sürdürüyor.)

İşçi düşmanı Silviu Brucan, 1950'li yılların ortalarında, "Moskovacı" ekibin adamı olarak, Romanya Komünist Partisi'nin merkez organı *Scinteia*'nın editörlüğünü yaptı. Genel sekreter Dej döneminde, öteki "Moskovacı"larla birlikte aktif parti ve devlet görevlerinden uzaklaştırıldı. 1956-1959 arası ABD, 1959-1962 BM elçiliği yaptı. 1966'da Çavuşesku onu bu görevinden de aldı. Daha sonra, Batılı gazetecilere anlattığı kadarıyla, Bükreş üniversitesinde Marksizm öğretmiş(!), yurtdışında öğretmenlik görevlerinde bulunmuş.

Brucan, darbeden 6 ay kadar önce, Gorbaçofçu karşı-devrimcilerle Batıcıları, Ulusal Selamet Cephesi (USC) adlı bir gizli örgütte biraraya getirdi, darbe için uygun zaman kollamaya başladı. Kasım 1989'da Londra ve Moskova'ya giderek karşı-devrim "vizesini" aldığını 3 Ocak 1990'da İngiliz 4.Kanal televizyonuna açıkladı.

di. Darbe sırasında devlet başkanlığı sarayını basanlar arasında yer alan Brucan, USC üyelerini topladı ve televizyondan "devrimin ateşleri içinde(!) USC'nin kurulduğunu" ilan ettirdi. Herhangi bir somut hükümet görevi üstlenmemeye dikkat eden Brucan, cephenin "dış ilişkiler komitesi başkanlığı" gibi "mütevazı"(!) bir rolü üstlendi. (Bu komitenin, USC'nin 11 kişilik yürütme komitesini de, bakanları da, devlet başkanını ve başbakanı da atayan komite olduğu, bütün önemli siyasal kararların buradan çıktığı sonradan ortaya çıktı.)

"İşçi sınıfı tutucu bir güçtür"

Brucan'ın çeşitli konularda görüşleri karşı-devrimin Gorbaçofçu ekibinin görüşlerini de yansıttığı için, buraya aldık. Brucan, çeşitli konularda şunları diyor:

Darbenin hedefi: "Romanya devriminin özel karakteri, RKP'nin kaderinde vardır. Romanya'da değişim, parti içinde bir reform hareketinden ya da iç mücadeleden geçerek gelmedi... Parti bunun (karşı-devrimin-İ.S.) dışında... pasif bir gözlemci olarak kaldı ve bizim

ruhuna aykırıdır. Çavuşesku'nun iş arkadaşlarıyla Sekuritate teröristleri en ağır cezalara çarptırılmalıdır." (*The Independent*, 19 Ocak 1990)

Marksizm, tutucu(!) işçi sınıfı ve öncü enteller: "Çavuşesku'nun ideal toplumsal tabanı işçileştirilmiş köylüydü. Bu da 5 milyon kadar insan eder. (Oysa) Bilimsel devrim kol işçisinin rolünü azaltıyor. Entellektüelin rolünü öne çıkarıyor. İşçileşmiş köylülerin sivil haklara, basın özgürlüğüne, siyasal haklara fazla ilgisi yoktur. Bu tür soruları yükseltenler entellektüellerdir.

"Çavuşesku, her yerdeki eğilimlere karşı olarak kol işçilerinin sayısını artırmaya çalıştı. Partinin yeniden proletarleştirilmesi çağrısını yaptı... Onun ideal toplumsal tabanı işçileştirilmiş köylüydü... İşçi sınıfı burada gelecekte de tutucu bir güç olacaktır. Onu hizmet sektörüne kaydırmak zorunda kalacağız." (*Financial Times*, 29 Aralık 1989)

"Komünist partisinin ideal toplumsal tabanı köy kökenli kol işçileridir... Komünist partisi, başında, proletaryanın partisi olarak anlaşıldı. Marks ve Lenin bununla, kol işi yapan, kapitalistlerce sömürülen sınıfı anlıyorlardı. Tabii ki, geleceğin partisi olarak (bu partinin), ortaya çıkan üretici güçlerin en ilerisini kendinde temsil eden sınıfın öncüsü olması gerekiyordu. Bilimsel-teknolojik devrim, bütün bu varsayımları birer birer geçersiz kıldı." (*The Times*, 8 Şubat 1990)

"Bilimsel devrim Marksist tezi yere çaldı. Kol işçilerinin sayısı azalıyor, konumları bozuluyor. Kol işçileri artık teknik ilerlemenin öncülüğünü yapmıyorlar, tersine onlar *tutucu* bir güçtürler..."

"Dolayısıyla devrimde (karşı-devrimde -İ.S.) yönetimde olanlar entellektüeller, özellikle öğrencilerdir..." (*Financial Times*, 29 Aralık 1989)

"Dünyada her yerde entellektüeller iktidara yürüyor. Enformasyon devrimiyle başedebilecek tek toplumsal kategori onlardır. Thatcher bir entellektüeldir. Almanya ve Fransa entellektüeller tarafından yönetiliyor. Doğu Avrupa'da yeni Doğu Alman ve Macar liderlikleri de, entellektüellerden oluşuyor. Solidarność entellektüellerce yönetiliyor ve Polonya hükümeti işçilerin çıkarlarına aykırı ekonomik politikalar uygulayacaktır.

"Romanya'da 1,5-2 milyon entellektüel ve 20 milyon kadar alelade halk var. (Onların entellektüellerin erkine oy vermesi ikna edilmeleri için) kendilerine yiyecek verilecek, evleri ısıtılacak ve ilaç sağlanacak. (Brucan'la röportaj yapan gazeteci bu sözleri şöyle yorumluyor: 'Brucan, komünizm-sonrası toplumda yalnızca iki sınıfın, akıllı insanların ve aptal insanların olacağı umuduyla yaşıyor. Ona göre ideali, akıllıların toplumu yönetmesi ve aptalların da temel konforun sağlanması karşılığında mutluluk dolu olarak efendilerine oy vermesi olacak.) Ben bunu Romanya halkına değil *The Independent*'in okurlarına söylüyorum. Onlar (Romanya halkı-İ.S.) anlamazlar. Bu görüşleri onlara daha popüler, anlaşılır biçimde sunmak gerekir." (*The Independent*, 29 Ocak 1990)

Karşı-devrimin ekonomisi: "İzmlerden nefret ediyorum. Komünizmle kapitalizm arasında orta yol aramak da bir 'izm'dir. Komünizmin çöküşünden sonra yeni ekonomik teoriler gerek var. Doğu Avrupa'da büyük bir teorik kargaşa var. Gorbaçof'tan Polonya'da Solidarność'a kadar, karanlıkta yürüyorlar.

"Romanya, Batı'nın zorladığı hızla değil ama, pazar ekonomisine doğru, gidecektir... Tarımda küçük üretim özendirilecek, özel tarımcılık geliştirilecek, daha sonra hafif endüstri ve hizmet

sektörüne geçilecek. Bir kısmı kârlı olan ağır endüstri, devlet denetimi altında olacak.

"Hizmet sektörünü ve küçük ölçekli üretimi özelleştirecek bir kararname çıkarılması konusunda (cephe içinde) anlaşık... Bu yılın sonunda, kapanan fabrikalar yüzünden yüzbinlerce işçi işten çıkartılacak... Daha şimdiden, Çavuşesku'nun projelerinin iptal edilmesiyle 3 bin kadar işçi işsiz kaldı... Çavuşesku yıllarının mirası, tedrici olarak pazar mekanizmalarının uygulanmasıyla halledilecek." (The Independent, 22 Ocak 1990)

Brucan'ın görüşleri özetle böyle. Küstah üslubu ve derin işçi düşmanlığını, kapitalizme ve entellektüellere duyduğu hayranlığı ve Romanya'yı nereye götürmek istediğini saklamayan görüşleriyle Brucan'ın görüşleri Gorbaçof çizgisinin savunduğu görüşlerle yanyana getirildiğinde ilginç paralellikler olduğu görülüyor. Tek fark, Brucan'ın, görüşlerini, sırtında yumurta küfesi taşımadan, en açık, en küstah bir dille açıklamasıdır. Yaşamın çeşitli doğrularına karşı-devrimci yorumlar getiren Brucan, bu özelliğiyle, Gorbaçof'un "yeni siyasal düşünce"sinin derin işçi sınıfı düşmanı özünü sergilemede de yararlı olacağı benziyor.

Gorbaçof'un sınıf arkadaşı İliescu

Haftalık Alman dergisi *Der Spiegel*, 1986'nın sonlarında, "eğer Sovyetler Çavuşesku'yu bir darbe vb. yoluyla devirirlerse yerine getirecekleri adam İliescu'dur" diye yazmıştı. Gerçekten, 1989 sonunda yapılan darbeden sonra, Brucan liderliğindeki USC, Ion İliescu'yu karşı-devrimin devlet başkanlığına atadı.

1930 doğumlu olan İliescu, 1953'te RKP'ye üye oldu. Moskova'da üç yıllık eğitimi sırasında (1957-1960), Romen öğrencilerin yöneticiliğini yaparken, daha sonra ŞBKP'nin başına gelecek olan Gorbaçof'la arkadaş oldu. 1967'de gençlik bakanı oldu. Şubat 1971'de RKP'nin eğitim ve propaganda işleri ile sorumlu MK sekreterliğine getirildi. Ancak, partinin verdiği görevleri yerine getirmeye yanaşmadığı için, Temmuz 1971'de bu görevden uzaklaştırıldı. Temeşvar parti örgütüne 2.sekreter oldu. 1974-1979 arasında Sovyet sınırındaki İasi'de parti sekreterliği yaptı. 1980'de "disiplinsizlik" gerekçesiyle MK'dan, sorumlu parti görevlerinden uzaklaştırıldı. 1984'ten sonra, su işlerinde, bir teknik yayın kuruluşunda yöneticilik yaptı.

Çavuşesku, İliescu'nun gençlik başkanlığı, MK'nın eğitim-propaganda sorumluluğu sırasındaki çalışmalarının ışığında, İliescu hakkında şu değerlendirmeyi yapmıştı:

"Küçük burjuva enteli, bürokratik bir kafa yapısı var ve genç insanların çalışması hakkında hiçbir şey bilmiyor."

Gerçekten de, İliescu, 1970'lerde Romanya'da endüstrileşme atılımıyla uyumlu bir "kültür devrimi" kampanyası düzenlenmesi girişimine karşı çıkmıştı.

İngiliz burjuvazisi, darbenin hemen ardından, İliescu için, "Gorbaçof'un Moskova Üniversitesi'nden arkadaşıdır ve kabul edilebilir bir komünist lider olabilir... Batı'nın yardımı temeldir" değerlendirmesini yaptı. Gerçekten İliescu, emperyalizmin "kabul edebileceği" bir "komünist"(!) olduğu-

nu göstermek için çok çaba harcıyor. *The Observer* gazetesi, "Romanya'nın Gorbaçof'u" dediği İliescu'nun, "bugün elinde reforme edilecek bir parti olmayan bir komünist(!) reformcu" olduğunu söylüyor. RKP MK'nın eski "ideoloji sorumlusu" İliescu, komünizme ve komünist partisine karşı tutumunu şöyle açıklıyor:

"Biz ideolojinin köleleri değiliz."(!)

İliescu'nun neyin kölesi olduğu, karşı-devrimin olayları içinde çabuk açığa çıktı. Bir kilisede karşı-devrim "şehitleri" için yapılan ve kendisinin de katıldığı ayinden sonra, karşı-devrimin mantıksal sonucuna ulaştırılmasını, katıksız burjuva erkinin kurulmasını isteyen anti-komünist göstericiler hükümetin kapısına dayanınca, hemen havaya giren İliescu, RKP'yi yasaklama kararını ilan etme onursuzluğunu şevkle yerine getirdi ve şunları söyledi:

"Çavuşesku diktatörlüğü tarafından ele geçirilmiş ve ulusal ruha ve tarihsel geleneklerimize ters düşen bir uygulama içinde olan RKP, 12 Ocak 1990 tarihinden itibaren yasaklanmıştır." (Financial Times, 13 Ocak 1990)

Gorbaçofçular ise, kendî yaratımları olan ve işbirliği yapmak istedikleri (resimdeki) Batıcı karşı-devrimcilerle işçi sınıfı arasında sıkışıp kaldılar.

Troçkistlerin "devrim" diye göklerle çıkardıkları, TDKP ve TKP-ML gibi örgütler "halk ayaklanması" payesini verirken, TBKP'nin alkışladığı Romanya karşı-devriminin devlet başkanı, işte böyle biridir. Romanya karşı-devrimi ve Gorbaçofçu karşı-devrimci İliescu, birbirlerine çok yaklaşıyorlar.

Sovyet ajanı Militaru, Macar "dostu"(!) Stanculescu

Karşı-devrimin ilk saatlerinde, Bükreş'teki Türkiye Büyükelçiliği, "ordunun başında Militaru diye biri var" diyordu. Bu adamın rasgele biri olmadığı, Gorbaçofçuların darbesinde önemli bir rol oynadığı, hatta bugünkü verilere bakılırsa, Silviu Brucan'ın sivilleri, Militaru'nun da yüksek rütbeli subayları örgütlediği rahatlıkla söylenebilir.

Darbe sonrasında, savunma bakanlığı görevine getirilen general Nikolay Militaru'nun "dikkate değer" bir geçmişi var.

General Militaru, 1960'larda RKP MK aday üyesi oldu. Bükreş ve 2.ordu komutanlıklarında bulundu. Çavuşesku'nun kendisini savunma bakan yardımcılığı görevine aday göstermeye hazırlandığı bir sırada, 1970'lerin

sonlarında, bir Sovyet ajanına, genelkurmayın gizli belgelerini geçirdiği ortaya çıktı. Yargılanan Militaru, "bir yabancı ülke hesabına casusluk yapmaktan" idama mahkum edildi. Ancak Sovyetler Birliği ağırlığını koyup araya girince hayatı kurtuldu. Geri bir görevde tutuldu, 1986'da emekliye ayrıldı.

General Militaru, sahneye tekrar, darbeci Ulusal Selamet Cephesi'nin, "gelişmelerin ateşi içinde kurulduğu"(!) ilan edildiği sırada çıktı, ordunun komutasını üstüne aldı. Öte yandan, cephenin 22 Aralık'ta yaptığı ilk toplantıda, "cephenin zaten altı aydır çalıştığını" ağzından geçirerek, hem cephenin önceden varlığını, hem de kendisinin en az altı aydır USC'nin üyesi olduğunu kanıtlamış oldu. Ajanlığı casusluğu bir yana, Sovyetler'in ordu içindeki bağlantısının Militaru olduğunu söylemek hiç de yanlış olmayacaktır.

Ancak, son haberlere göre, karşı-devrimin kendi mantıksal sonucuna, çıplak burjuva erkine "ilerletilmesini" isteyen güçlerin dayatması ve Gorbaçofçuların kellesini istemesi karşısında, Gorbaçofçu kesim, Militaru'yu feda etti. Erki "Ulusal Birlik Konseyi" adı verilen yeni bir yapı içinde

koyması açısından önemlidir.

Stanculescu'nun planına göre, merkezi planlama sistemi kaldırılacak. Özellikle dış ticarete, karar verme mekanizmaları "özerkleştirilecek". (Yani, "dış ticaret tekeli" kaldırılacak.) Kollektif çiftliklere ait 2 milyon hektarlık tarımsal arazi köylülere özel tarım yapmaları için geri verilecek. Ama bu çabalarda "önemli zorluklarla"(!) karşılaşılıyor. Bu zorlukları Stanculescu'yla röportaj yapan *Financial Times* şöyle aktarıyor:

"Çavuşesku rejiminin nüfusu sıkarak, ülkede dış borç bırakmadığı doğrudur. O ayrıca, özelleştirilecek devlet endüstrilerini satın almaya aday olabilecek bir özel sektör de bırakmadı..." (Financial Times, 22 Ocak 1990)

Bunu, herhalde Çavuşesku yoldaşın liderliğindeki RKP'nin başarı hanesine yazmak gerekiyor. Ayrıca, RKP'yi neden yoketmeye çalıştıkları buradan iyi anlaşılıyor.

Demokratik "komünist"(!): Janos Fazekas

Çavuşesku'nun ölümüyle birlikte siyasal erke çöken Gorbaçofçular, bir yandan işçi sınıfına ve RKP'ye ağır saldırılar yönelttiler. Bir yandan da, RKP'nin toplumda taşıdığı ağırlığı ve gösterebileceği direnci dikkate alarak, parti tabanını kendilerine "kazanma" taktiği uyguladılar. Batı basınında, RKP'nin kongre toplanmasını, ama kendini feshetmesini isteyen bazı "demokratik komünistlerin"(!) bulunduğu haberlerinin çıkmasının altında yatan buydu.

Ancak, Gorbaçofçuların korktukları oldu, ne işçi sınıfı ne de RKP karşı-devrime yüz vermedi. Bunu hem üretimdeki tutumuyla hem de bürokraside gösterdiği dirençle ortaya koydu. RKP'nin siyasetin dışında tutulmaya çalışılmasına, "ölüp bittiğinin" ilanına vb. bütün "önlemlere" rağmen, fabrikalardan devlet bürokrasisinin yükseklerine kadar birçok alanda, karşı-devrime giderek artan bir direniş gösterildi. Gelişmeler, Batıcıların da bastırmasıyla, RKP'nin yasaklanmasına, sonra da öldüğü gerekçesiyle bütün mal ve para varlığına el konulmasına varırdı.

Yine de, Gorbaçofçular, kendi adamlarına bir düzmece RKP "kongresi" toplattırıp, "işe yaramayacak"(!) kadroları safdışı etme, kalan "sağlamlarla"(!) Batı ölçülerinde kabul edilebilir bir parti kurmaya yönelik tasarılarından vazgeçemediler. Bu iş için tozunu silkeleyip raftan indirdikleri "komünistlerden"(!) biri de Janos Fazekas'tır.

1982 yılına kadar başbakan yardımcılığı, hatta RKP Siyasal Yürütme Komitesi üyeliği yapmış olan Macar asıllı Fazekas, görüşleri Çavuşesku yönetimiyle ters düşünce, görevden uzaklaştırılmış. Aynen öteki karşı-devrimciler ve dönekler gibi, Çavuşesku için ağzına geleni söylüyor. Onun "kültürsüz, kaba biri, bir anarşist, bir kariyerist, bir derebeyi, bir mutlakiyetçi... vb." olduğunu ileri sürüyor. Kendisi ise "demokratik(!) bir KP'den yana"ymış.

Fazekas, işçi sınıfından puan toplayabilmek için, "militan"(!) havalara girmeyi de ihmal etmiyor, "ben, bilimsel sosyalizme olan inancımı, gömlek ya da pantolon değiştirir gibi değiştirmeyeceğim", falan diyor. Hat-

ta, sempatik görünebilmek için "Romanya'da bugün çok sayıda anti-komünistin var olduğunu", "devrim (karşı-devrim-İ.S.) sırasında ölenlerin içinde, çok sayıda parti üyesinin olduğunu" falan açıklıyor. (*The Observer*, 21 Ocak 1990)

Ama Fazekas, önerdiği RKP "kongresi"nin(!), "Çavuşesku'ların hizmetçilerini ve ikiyüzlü oportünistleri" temizlemesi, partinin kendini feshetmesi ve bir demokratik(!) "sol sosyalist parti"ye dönüşmesi gibi istemleriyle, gerçek niyetlerini ortaya koymadan da edemiyor. Fazekas'ın "demokratik komünist partisinden"(!) anladığı, Gorbaçofçu karşı-devrim çizgisinin görüşleriyle ne kadar da paralellik taşıyor. Bakın Fazekas ne diyor:

"Her çok partili rejimde, demokratik olduğu sürece bir komünist partisine yer vardır. Parti, demokratik merkezîyetçiliği, proletarya diktatörlüğünü ve sınıf mücadelesini bırakırsa, demokratik olabilir." (agy) (abç)

Bu görüşler, karşı-devrimci Gorbaçof çizgisinin ne denli Marksizm düşmanı görüşler "üretmeye" yetenekli olduğunu güzel yansıtıyor. Romanya karşı-devrimiyle Sovyetler Birliği'ndeki çizgi arasındaki paralelligi sergilemesi açısından çok öğretici oluyor.

Ancak, bütün karşı-devrimler gibi Romanya karşı-devrimi de, kendi mantıksal sonucuna doludizgin ilerlemek istiyor. Bu eğilimi "Baticılar" dediğimiz kesim temsil ediyor. Bunlar, Gorbaçofçuların, karşı-devrimi "Gorbaçof yönetiminin kabul sınırları içinde tutma" çabalarına karşı saldırıların başını çekiyorlar. Baticıların ağır topları arasında Mazilu, Cornea gibi liderler, devrik Romen kralı ve sülalesi, Ulusal Köylü Partisi, Liberal Parti gibi siyasal örgütler var. Bunları da görelim.

Baticı karşı-devrimciler

Romanya karşı-devriminin, "İngilizci", "Fransızci" vb. sayılan liderleri, örgütleri var. Bunlardan birisi, yakın zamana kadar karşı-devrimin devlet başkan yardımcılığını yapmış olan Dumitru Mazilu'dur.

Mazilu: "Romanya, artık komünist değildir!"

Gorbaçofçular, karşı-devrimin ertesinde Baticılara erkteki kilit mevkileri vermediler, ama bazı sorumlulukları vermeden de onlarla "ittifakı" sürdürmeyeceklerini düşündüler. Örneğin, dışişleri bakanlığı hukuk dairesinin eski danışmanlarından, Çavuşesku zamanında "Batı'nın adamı" olduğu gerekçesiyle görevden uzaklaştırılan Dumitru Mazilu'yu, İliescu'nun yanına yardımcı yaptılar.

Mazilu, 1987'de BM'ye "Romanya'da insan hakları" üstüne bir rapor hazırlamış, ama yönetim tarafından görevden uzaklaştırılınca "raporunu" sunamamıştı. Sonra bu raporu Batı'ya kaçırdı. BM, Mazilu raporunu kendi resmi belgesi olarak kabul etti. Emperyalizm bu rapordan, Çavuşesku yönetimi üstünde diplomatik basıncı artırmada yararlandı.

Mazilu, karşı-devrim sonrasında, Ulusal Selamet Cephesi'nde (USC) Gorbaçofçuların gücünü kırmaya, onları yıpratmaya, bulunduğu konum olanaklarıyla Baticıları, çıplak

anti-komünist görüşleri sokakta güçlendirmeye çabaladı. Bunda oldukça başarılı oldu. 12 Ocak'ta Bükreş'te yapılan anti-komünist gösteride, göstericilere, "kahrolsun komünizm", "kahrolsun Brucan, İliescu, Roman" vb. sloganlarını attıran oydu.

Gorbaçofçuların perde arkası lideri Brucan, bu tutumu, Mazilu'nun eskiden Sekuritate Akademisi'nde öğretmenlik yapmış olduğuna ilişkin haberleri basına sızdırarak "cezalandırdı." Bu durumda, USC içinde konumu sarsılan Mazilu, anti-komünist sokak gösterilerinin artmasını fırsat bildi, USC'nin bir siyasal parti olarak seçimlere katılacağını Brucan tarafından açıklanması üzerine, "komünist ve Stalinistlerin cepheyi yönettiğini"(!) söyleyerek devlet başkan yardımcılığından ve USC üyeliğinden (Doina Cornea gibi Baticılarla birlikte) istifa etti.

Daha çok ABD ve İngiltere tarafından öne çıkartılan Mazilu'nun görüşleri, Baticıların Romanya karşı-devrimini götürmek istedikleri nokta konusunda hiç kuşkuya yer bırakmıyor. Ayrıca, Baticıların da, Gorbaçofçular gibi, karşı-devrime önceden, hatta programlarıyla bile hazırlıklı olduklarını ortaya koyuyor.

Mazilu çeşitli röportaj ve demeçlerinde şunları söylüyor:

Karşı-devrimci cephenin programı hakkında: "(Karşı-devrimde) meydana toplanan halka USC'nin programını ben okudum ve halk da bu programı destekledi. Bu programı hapisteyken ben hazırlamıştım, çünkü bir devrim (karşı-devrim -İ.S.) olasılığının çok yakın olacağını düşünüyordum..." (!) (*Newsweek*, 15 Ocak 1990)

Sosyalizm ve komünist partisi hakkında: "Romanya özgür olacak, komünist değil, ama demokratik olacak." (*Financial Times*, 28 Aralık 1989) "Romanya artık komünist bir ülke değildir, özgür bir ülkedir, gerçek demokrasiyi yaratacaktır." (*Time*, 8 Ocak 1990)

"Komünistler tarafından (yıllar içinde) atılan adımları tersine çevirmek için olanaklı olan herşeyi yapmak istiyoruz... Romanya Komünist Partisi'nin hiçbir geleceği yoktur." (*Newsweek*, 15 Ocak 1990)

"Bizim anayasamız hiçbir 'izm'e, sosyalizme ya da komünizme bağımlı değildir. O, insana(!) hizmet eder." (*The Independent*, 11 Ocak 1990)

"Halk ortaya çıkıp siyasal eğilimlerini söylemelidir... Eğer KP'yi destekliyorlarsa bunu söylemelidirler, ama o zaman resmi dairelerde, hükümette vb. görev yapamazlar. (İlginçtir, halk KP'yi destekliyorsa o zaman biz istenmiyoruz, gidelim demiyor. Demokrasi, çoğunluğun iradesi gibi kayguları olmadığını, 'halk ayaklanması' sözünün ne kadar sahte olduğunu açık ediyor.İ.S.)KP'yi desteklemiyorlarsa bunu da açık açık söylemelidirler." (*Financial Times*, 8 Ocak 1990)

Çavuşesku yoldaşların katli hakkında: "Eğer devrim zalimlere(!) karşı bu adımı kararlılıkla atmasaydı, Romanya'da daha çok kan dökülürdü... (k arşı-devrim, RKP'nin bu liderlerini öldürmeseydi, partinin güçleri karşı-devrime çok daha büyük bir engel oluştururdu demek istiyor-İ.S.)" (*Newsweek*, 15 Ocak 1990)

Yeni rejimin niteliği hakkında: "Reformlarımız ötekilerden (öteki sosyalist ülkelerde olanlardan-İ.S.)daha radikaldir. Siyasal alanda daha şimdiden eski yapıların tümünü kaldırdık. Ben değil, benim meslektaşlarım değil, ama devrimin kendisi (yani karşı-devrim-İ.S.), geçmişe ait herşeyin ortadan kaldırılması

(sosyalizmin kurumlarının likide edilmesini-İ.S.)istedi. Ve bunun için çok kan döktük... Reformlarımız çok, çok radikal olmak zorundadır." (agy) (abç)

Mazilu'nun görüşleri de böyle. Görüldüğü gibi, işçi sınıfı ve sosyalizm düşmanlığında Gorbaçofçu Brucan ile Baticı Mazilu arasında çok büyük farklar yok.

Cornea, kral sülalesi ve faşistler

Romanya karşı-devriminin, ünü Çavuşesku zamanına taşan, en azılı, uzlaşmaz anti-komünisti, kuşkusuz bayan Doina Cornea'dır. Cornea, 1983 yılına kadar Kluj üniversitesinde Fransızca öğretmeni idi. Sosyalizme ve komünist partisine karşı her fırsatta yazılı, sözlü düşmanlığı onu emperyalist Batı'nın gözdesi yapmıştı.

Karşı-devrim öncesinde Batılı ülkeler (özellikle İngiltere ve Fransa), Cornea'nın "insan haklarının" savunusunu, Çavuşesku rejimine karşı giriştikleri gözden düşürme ve karalama kampanyalarının kılıfı yaptılar.

Cornea, karşı-devrim sonrasında Gorbaçofçular tarafından Ulusal Selamet Cephesi'nin Kluj ve merkez örgütlerine alındı. Ancak, Gorbaçofçular "kendilerini boyamış komünistler"(!) olarak niteleyen Cornea, onlarla da çatışma içine girdi. Gorbaçofçu karşı-devrimcilerin denetimindeki cephenin (USC) bir siyasal partiye dönüşmesine karşı çıktı. 1947'de yasaklanmış olan, ama karşı-devrimle birlikte hortlayarak legale çıkan Ulusal Köylü Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı.

Romanya işçi sınıfının Gorbaçofçu karşı-devrimcilerle barışık olmadığını, Çavuşesku yoldaşların katlinin ardından RKP'nin illegale itilmesiyle de işçi sınıfı açısından bir siyasal boşluk doğmuş olduğunu gören İngiliz basını, Cornea'yı "işçi dostu"(!) olarak gösterebilmek için özellikle çaba gösterdi. Azılı anti-komünist Cornea, çevre sorunlarının yoğun, çalışma koşullarının kötü olduğu endüstriyel merkezlerde, maden ocaklarında "işçi dostu"(!) demagojiye hız verdi. Emperyalist ülkeler, Gorbaçofçuların da kazanmaya çalıştığı işçi sınıfından bir kesimi Cornea'nın bu çabalarıyla, belki safımıza çekebiliriz diye düşünüyorlar.

Doina Cornea'nın siyasal konumuyla ilgili en son gelişmeler ise şöyle: Gorbaçofçuların perde arkası lideri Silviu Brucan'ın, ocak ayı sonlarında, USC'nin bir siyasal partiye dönüşerek seçimlere katılacağını açıklamasından sonra cepheden istifa etti. Bir süredir sokağa çıkmaya ve "sorunu sokakta halletmeye" çağırıldığı öteki karşı-devrimcilerin arasındaki yerini aldı.

Bu arada, karşı-devrim gerçekleşir gerçekleşmez TV binasından yayın yapan gurupta yer alan karşı-devrimci şair Mircea Dinescu'nun "uluslararası ilişkileri" de biraz açıklık kazandı. Gorbaçofçuların "Romanya Yazarlar Birliği geçici başkanlığı"na atadıkları Dinescu, *Moscow News* ve *Independent* gibi yayın organlarına, kendisine Çavuşesku'nun devrildiği haberini ulaştırmanın, "bir dostu" olan Hollanda büyükelçisi olduğunu anlattı.

Ote yandan, devrik kral Mihail'in, prens Paul'un, prenses Margerita'nın da hakkını yememek(!) gerekir. Onlar da canla başla karşı-devrimin "ilerletilmesi" uğruna çalışıyorlar.

İngiliz pasaportlu prens Paul, Pa-

ris'ten Bükreş'e "insani yardım" getirdi. Devrimin 1947'de gömüldüğü, şimdi Gorbaçofçuların karşı-devrimiyle hortlayan Ulusal Liberal Parti yetkilileriyle görüştü. (Bu parti kralın geri dönüp tahta çıkmasını, ülkede anayasal monarşi kurulmasını istiyor. Ulusal Köylü Partisi de bu öneriyi destekliyor.) Ardından Baticılar büyük anti-komünist gösteriler örgütlediler.

Kral eskisi Mihail'in büyük kızı prenses Margerita'nın işleri daha da ilginç! Margerita, BM'in FAO örgütündeki işinden, karşı-devrimden 6 ay önce ayrılmış. Gerekçesi de, İsviçre'den Çavuşesku yönetimine karşı mücadeleyi örgütlemiş, Herhalde o da, Romanya'da karşı-devrim olacağı hakkında "gaipten haber almış"(!)

Margerita, karşı-devrimin hemen ertesinde, Çavuşesku ve sosyalizmin yok ettiği "Romen artistik ve kültürel mirasını canlandırmak" amacıyla bir dernek kurdu, Bükreş'e geldi. Ulusal Liberal Parti ile görüşmeler yaptı. Ülkeye yerleşeceğini, babasının (kral eskisi) komünistlerce "silah zoruyla erkten indirildiğini" anlattı, "son 40 yıl içinde olanlar karşısında duyduğu nefreti ve dehşeti ifade edecek söz bulamadığını" açıkladı. (*The Times*, 22 Ocak 1990)

Bu arada, yıllardan beri İngiltere, Fransa gibi ülkelerde üslenmiş olan kralcılar, Romen faşistleri, bavullar dolusu parayla Bükreş'e uçtular. Ulusal Köylü ve Ulusal Liberal Parti'den adaylıklarını koyacaklarını açıkladılar. Dünya Hür Romenler Birliği başkanı Ion Ratiu, kısa süre içinde, anti-komünist yayın yapacak bir radyo istasyonu, bir de günlük gazete kuracağını, komünizme karşı mücadeleyi daha da yükselteceğini açıkladı. Ratiu'ya, Romanya'ya "hümanist"(!) teknik yardımda bulunan Fransız elektronik tekeli Thomson malzeme sağlıyor.

Ne ilginç, Romanya karşı-devrimi, Osmanlı İmparatorluğu'nun son zamanlarındaki gibi, şu ya da bu yabancı ülkenin "dostları", "ajanları" vb. ile dolu! Brucan'lar İliescu'lar Militaru'lar "Moskova'nın", Cornea ve Mazilu'lar, krallar prens ve prensesler "Londra, Washington, Paris'in" adamı! Zavallı Dinescu da, ne yapsın, "Amsterdam'ın" adamı olabilmemiş(!)

Karşı-devrimin uluslararası bağlarını bundan güzel ne anlatabilir? Kulaklarımızda, karşı-devrimin uyduruk "mahkemesi" karşısında, alnını eğmeden onurla sosyalizmi savunan Çavuşesku yoldaşın şu sözleri çınlıyor:

"Ben yalnızca işçi sınıfına hesap veririm. Bu darbeye hesap vermeme... Paralı askerleri getirten sizsiniz. Sizi, yabancılardan yardımıyla bu darbeyi örgütlemekle suçluyorum... Siz halka ihanet ettiniz. Siz Romanya'nın bağımsızlığına ihanet ettiniz!"

Romanya bu aşağılık satılmışlar sürüsünden, ajan ve hainlerden, dönüklerden elbette hesap soracaktır. İşçi sınıfındaki öfke, bu guruplar siyasal platformlarını, ekonomik önerilerini yayınladıkça, anti-komünist, karşı-devrimci grup, Bükreş'in ana caddelerinden kırsal bölgelere kadar, yoldan geçen işçilere "bu da komünist" diye saldırdıkça kabarıyor. Romanya işçi sınıfı, sosyalizmi karşı-devrimin her türlü soysuzuna karşı korumak üzere dişlerini biliyor. Gelişmeleri yaşayıp göreceğiz.

(Devam edecek)